

[Undervisningsministeren.]

at undervise inden for hovedskolens første 7 trin, medens man i øvrigt kvalificerer sig til at undervise inden for 8. og 9. klasserne, i realafdelingerne eller ved efteruddannelsen ved at søge linjelæsning, og man får altså større mulighed for at søge linjelæsning ved, at antallet af obligatoriske fag for den enkelte elev sænkes.

Angående småbørnslærerinderne kun dette, at de jo ikke holdes ud fra købstæderne. Man kan jo normere embeder i købstæderne for småbørnslærerinder; men som jeg tidligere har haft lejlighed til at sige i det høje ting, har man ikke i nogen stor udstrækning benyttet sig heraf. Jeg afstår imidlertid fra at komme ind på spørgsmål, der vedrører den egentlige læreruddannelse, i denne sammenhæng.

Det ærede medlem hr. Edv. Jensen gav udtryk for usikkerhed over for uddannelsessituationen, og jeg vil gerne sige, at det er en usikkerhed, som vi alle bør dele, fordi der er så mange og så stærkt varierede krav inden for de mange uddannelser, vi skal klare. Med hensyn til undervisningen inden for efteruddannelsen, som det ærede medlem var inde på, forstod jeg det sådan, at det ærede medlem var lidt betænkelig ved, at man på seminarierne skulle søge at inddække kravene på disse områder. Det har været sådan igennem lang tid, at seminarieuddannede lærere har påtaget sig en del af denne undervisning. Der er mange seminarieuddannede lærere, der har virket inden for handelsskolerne og de tekniske skoler, og ser vi på den nye uddannelse, der nu gror frem, mellemteknikeruddannelsen, som man inden for erhvervslivet regner med vil få en ganske stor betydning, er forholdet det, at vi nu skal prøve at finde ud af, hvilken læreruddannelse der skal til for at inddække de krav, som denne mellemteknikeruddannelse stiller. På en eller anden måde må vi tilrettelægge læreruddannelsen, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at læreruddannelsesudvalget undersøger, hvor langt man i henseende til efteruddannelsen kan gå inden for den egentlige seminarieuddannelse. Der foreligger ikke fra læreruddannelsesudvalget nogen stillingtagen hertil. Det er netop et af de problemer, der gør, at man må foretage grundige undersøgelser af hele

spørgsmålet, og alene det motiverer, at man må reservere sig lang tid dertil.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Lysholt Hansen, at jeg ikke er uenig med ham i hans vurdering af gymnastikkens betydning. Dette fag må ses i forhold til den udvikling, der gør os mere og mere til maskiner og motorer. Men man har ikke fra udvalgets side ment at ville stille forslag om, at gymnastikken henregnes til den gruppe af fag, i hvilke man giver en lettere uddannelse til alle, og når man ikke har villet stille det forslag, har jeg forstået at det er, fordi man nærer en vis betænkelighed med hensyn til fagets karakter; enten må man kunne undervise i gymnastik, eller også må man lade være. Faget stiller her i kraft af selve sin karakter krav om en solid uddannelse, når en lærer tager sig dette fag på. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at problemet med hensyn til dette fags stilling kan vi jo se på i udvalget. Og én ting til vil jeg sige: at det nævn, der skal beskæftige sig med disse ting, og seminarierne skal lægge mærke til, hvordan eleverne forholder sig til bortvalg. Det må altid være sådan, at man kan drage omsorg for, at et enkelt fag ikke bortvælges af så mange elever, at der opstår en akut lærermangel inden for det pågældende fag. Jeg tror imidlertid, at det ærede medlem er helt klar over, at der her er en hel række problemer. Vi kan ikke bevare samtlige fag i fuld udstrækning gennem seminarietiden, hvis man skal nå til resultater.

Hele det vældige kompleks, som læreruddannelsen udgør, og de mange krav, der stilles til læreruddannelsen, motiverer, at læreruddannelsesudvalget må have lang tid til sit arbejde. Det drejer sig nemlig ikke alene om at tilvejebringe den nødvendige sammenhæng mellem seminarieuddannelsen og den virksomhed, som folkeskolen og andre skoleformer øver, så at der bliver tale om en helhedsløsning; det er ikke nok med en sådan tilpasning; der må i selve seminarieuddannelsen, om jeg må sige det på den måde, være en inspirationskilde til nye fremskridt. Den seminarieuddannelse, der tilrettelægges i disse år, må vel opbygges således, at den kan dække en mulig ajourføring inden for folkeskolen i de år, der